

cum apud eum in insulâ Rhodo divertisset Pompejus, & fortè arderet podagræ doloribus, exclamavit: *O dolor, etiam si adhuc diutius me vexes, non tamen fatebor, hominem dolere: sed jam satis se à dolore vexari fassus erat.* Simile quid de Zenone Citi eo, magno Stoicæ porticus fulcimento, refert *Hesychius Illustris de viris Claris p. 24.* his verbis, ex versione Meursij: *Hic dicere solebat in sapientem non cadere animi mærorum atque ægritudinem, cujus dicti constantiam periclitari volens rex Antigonus, subornavit, qui falso ipsi nuntiaret, agros ipsius ab hostibus direptos, uxorem cum liberis abductam: quem cum rex vultu dejecto mæstum animadvertisset: Videm, inquit, divitias non esse ex iis rebus, quibus neutram in partem moveri debeamus.* Adde exemplum Philosophi illius ob naufragium pallidi apud *Gell. lib. 19. cap. 1.* Rectissime igitur Plutarchus in Commentario, quem de eorum repugnantibus scripsit, Stoicos eo nomine traduxit, quod aliter vivant, quàm doceant: quem non refutat Scheurleus, cum commune hoc omnium Philosophorum, imò Christianorum fatum esse dicit *bibliogr. Mor. §. III.* Licet enim & alij interdum philosophâ sint sententiâ, at ignavâ operâ, ea tamen docent, quæ vivendo exprimere possint. At vero, quæ Stoicorum doctrina exigit, ut homo suis viribus præstare possit, est *ἀδύνατον.* Nec mihi tam prudens quisquam persuaserit auctor, ut crediderim Senecam & Epictetum exactè omnes doctrinæ suæ numeros implevisse. De Seneca certè, quanquam in alia omnia eat J. Lipsius *Manud. 1. dissert. 18.* res maxime est controversa. Vide quæ notavit ὁ μακαρίτης Parens meus, Joh. Henr. Meibomius in *Macenate suo cap. 22. §. 4. &c.*

XXXIII. Nec obstant primitivæ Ecclesiæ Christiani, de quorum exquisitissimis tormentis & perpetuâ in iisdem constantia plena sunt omnia illius ævi monumenta.
Et